

δρόμων συνδεσιμότητας

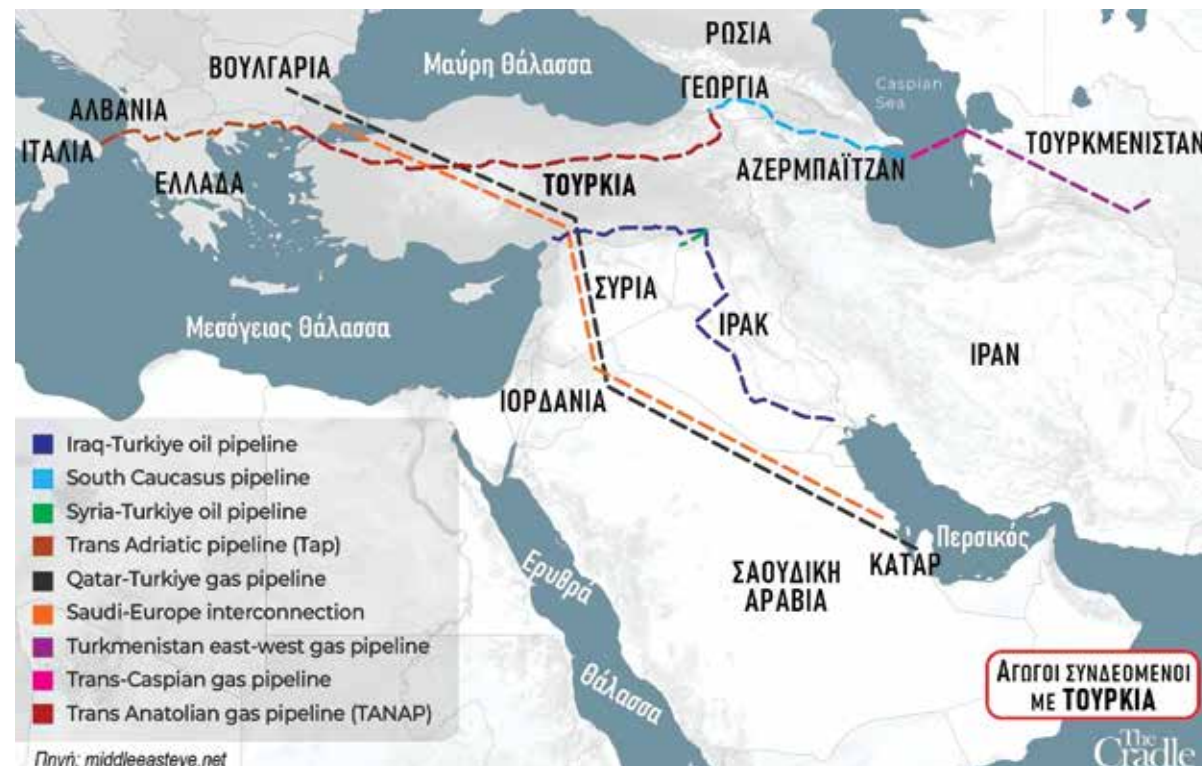
Πόλεμος ΗΠΑ-Ισραήλ κατά του Ιράν

Διεθνές επίπεδο η πιθανή κρίσιμη υποδομής στις χώρες της μη επίτευξης εκκευρί-βδομάδα δημοσιεύθηκε του Κώστα Δημητριάδη «οδοδεποτείας» εν μέσω αναδια-αναφορά στην εταιρεία

Παλαντίρ. Συνεχίζοντας αυτήν την προσπάθεια, στο σημερινό φύλλο δημοσιεύουμε ένα άρθρο του Βραζιλιάνου δημοσιογράφου Πέπε Εσκομπάρ στο ανεξάρτητο MME The Cradle, στο οποίο αναλύει πώς ο πόλεμος κατά του Ιράν διαταράσσει τους διαδρόμους εμπορίου, μεταφορών και ενέργειας που βρίσκονται στο επίκεντρο της ευρασιατικής ολοκλήρωσης.

μέχρι τους ρωσικής κατασκευής αγωγούς South Stream και Turk Stream, καθώς και τις μη ολοκληρωμένες σαπουνόπερες όπως ο αγωγός Τουρκμενιστάν-Αφγανιστάν-Πακιστάν-Ινδίας και ο αγωγός Ιράν-Πακιστάν-Ινδίας (που αργότερα περιορίστηκε σε Ιράν-Πακιστάν). Μια από τις κύριες εμμονές των Αμερικανών είναι να αποτρέψουν την κατασκευή του τελευταίου, που θα συνδέει τη Δυτική Ασία με τη Νότια Ασία. Ο Τούρκος υπουργός Ενέργειας Αλπαρσλάν Μπαϊρακτάρ-θυμάστε τα dtones;- έχει πάρει φόρα. Η αγαπημένη του ιδέα είναι να συνδέσει τη Βασόρα -την πλούσια σε πετρέλαιο πρωτεύουσα του νότιου Ιράκ- με τον αγωγό πετρελαίου Ιράκ-Τουρκίας, χωρητικότητας άνω των 1,5 εκατ. βαρελιών/ημέρα, ο οποίος συνδέει το Κιρκούκ με το Τσειχάν στη Μεσόγειο. Όμως η απουσία πολιτικής συναίνεσης στο Ιράκ καθιστά αυτό το σχέδιο, προς το παρόν, όνειρο απατηλό. Η Τουρκία εξετάζει ακόμη και τη σύνδεση των ισχυρών συριακών πετρελαϊκών κοιτασμάτων με τον αγωγό Ιράκ-Τουρκίας. Αυτό είναι ένα περίπλοκο πεδίο, δεδομένου ότι κανείς δεν ξέρει πραγματικά ποιος κυβερνά τη Συρία. Ωστό-

σο, η Άγκυρα δεν παραιτείται: γι' αυτήν, το Άγιο Δισκοπότηρο θα ήταν ένας αγωγός φυσικού αερίου από το Κατάρ προς την Τουρκία μέσω της Σαουδικής Αραβίας, της Ιορδανίας και της Συρίας. Ο πόλεμος κατά του Ιράν αντέριψε για άλλη μια φορά τα πάντα, αφού η Qatar Energy διέκοψε σημαντικό μέρος των εξαγωγών υγροποιημένου φυσικού αερίου (LNG) «λόγω ανωτέρας βίας», επηρεάζοντας τόσο την Ευρώπη όσο και την Ασία. Αλλά τώρα μπαίνει στο παιχνίδι η Τουρκία, με την ιδέα ενός -μη κατασκευασμένου ακόμα- αγωγού από το Κατάρ για την τροφοδοσία της Ευρώπης. Αυτός προβάλλεται από τον Μπαϊρακτάρ ως «εναλλακτική διαδρομή εξαγωγής». Με μήκος 1.500 χλμ., θα κόστιζε τουλάχιστον 15 δισ. δολάρια και θα διέσχιζε έως και πέντε σύνορα. Ένας εξασφαλισμένος (και δαπανηρός) πονοκέφαλος. Πιο εφικτός, θεωρητικά τουλάχιστον, είναι ο Δια-Κασπιανός Αγωγός Φυσικού Αερίου, ο οποίος στοχεύει να συνδέσει το Τουρκμενιστάν, διασχίζοντας την Κασπία, με το Αζερμπαϊτζάν και τη Γεωργία, και από εκεί με την Ευρώπη. Ούτε αυτός έχει κατασκευαστεί ακόμα. Θα κόστιζε τουλάχιστον

Χάρτης των περιφερειακών αγωγών πετρελαίου και φυσικού αερίου που συνδέονται με την Τουρκία

2 δισ. δολάρια. Στη συνέχεια, ο ακόμα ανύπαρκτος αγωγός θα συνδεόταν με δύο άλλους, τον αγωγό του Νότιου Καυκάσου και τον Δι-Ανατολικό. Τα επιπλέον κόστη θα ήταν αναπόφευκτα: στην ανάπτυξη ανάντη, στην ικανότητα συμπίεσης και στην επέκταση κατάντη. Ακόμη κι αν το όλο εγχείρημα έβλεπε το φως της ημέρας, το Τουρκμενιστάν δεν διαθέτει πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα: σχεδόν το σύνολο της παραγωγής του πηγαίνει στο Σινγιάνγκ της Κίνας...

Κάντε Διαδρόμους, Όχι Πόλεμο!
Είναι σαφές ότι ο πόλεμος των

διαδρόμων συνδεσιμότητας θα παραμείνει ο πρωταρχικός γεωοικονομικός παράγοντας από τη Δυτική Ασία ως την Κεντρική και Νότια Ασία - περιλαμβάνοντας πολλαπλές διαδρομές προς την ευρασιατική ολοκλήρωση. Ο πόλεμος κατά του Ιράν επιταχύνει αρκετές διασυνδέσεις. Ας πάρουμε, για παράδειγμα, την πακιστανική Εθνική Εταιρεία Logistics (NLC), η οποία έχει πρόσβαση στον συνοριακό τερματικό σταθμό Γκαμπντ για να ενισχύσει το εμπόριο με το Ιράν και -κυρίως- με το Ουζμπεκιστάν στην Κεντρική Ασία, μέσω του συστήματος TIR (Διεθνείς Οδικές Μεταφορές), παρακάμπτοντας το Αφγανιστάν. Η NLC παίζει στρατηγικά, ενεργοποιώντας ταυτόχρονα πολλαπλούς εμπορικούς διαδρόμους προς την Κίνα, το Ιράν και την Κεντρική Ασία, και την ίδια στιγμή βοηθώντας στην ενίσχυση του ταλαιπωρημένου εμπορικού και χρηματοοικονομικού μετώπου του Ιράν κατά τη διάρκεια του πολέμου.

Και δεν μιλάμε καν για τον άλλο βασικό διάδρομο συνδεσιμότητας του μέλλοντος: τη Βόρεια Θαλάσσια Διαδρομή, κατά μήκος της ρωσικής ακτογραμμής στην Αρκτική μέχρι τη Θάλασσα του Μπάρεντς, την οποία οι Κινέζοι αποκαλούν ποιητικά «Αρκτικό Δρόμο του Μεταξιού». Η Κίνα, η

Ινδία και η Νότια Κορέα εστιάζουν ιδιαίτερα στη Βόρεια Θαλάσσια Διαδρομή, η οποία συζητείται κάθε χρόνο λεπτομερικά στα φόρουμ της Αγίας Πετρούπολης και του Βλαδιβοστόκ. Δεν είναι τυχαίο ότι οι ΗΠΑ βομβάρδισαν διάφορους κόμβους του INSTC: το λιμάνι του Μπαντάρ Ανζάλι, το Ισφαχάν, το λιμάνι του Μπαντάρ Αμπάς, το λιμάνι του Τσαμπαχάρ, καθώς και τμήμα της σιδηροδρομικής γραμμής Κίνας-Ιράν (εντάσσεται στην Πρωτοβουλία BRI και χρηματοδοτείται από την Κίνα). Πρόκειται για πόλεμο κατά του Ιράν, κατά της Κίνας, κατά των BRICS, κατά της ευρασιατικής ολοκλήρωσης. Ωστόσο, η ευρασιατική ολοκλήρωση απλώς αρνείται να εκτροχιαστεί. Κάντε Διαδρόμους, Όχι Πόλεμο!

* Ο Πέπε Εσκομπάρ είναι Βραζιλιάνος συγγραφέας, αρθρογράφος (The Cradle, Asia Times) και γεωπολιτικός αναλυτής. Το παρόν άρθρο του, που εδώ αποδίδεται συντετμημένο, δημοσιεύθηκε στις 20/4/2026 στο The Cradle. Για τον αποκλεισμό αυτού του ανεξάρτητου συνεταιρισμού δημοσιογράφων από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης με απόφαση της META, βλ. «Φίμωση ενός ακόμη ανεξάρτητου MME» (φύλλο 697).
** «St. Petersburg sets the stage for the War of Economic Corridors» (thecradle.co, 18/6/2022).

Χάρτης του Διαδρόμου Ινδίας-Μέσων Ανατολής (IMEC)